

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 2. Conradi II. Imp. seuera iustitia, & Lupoldi metus ac fuga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

tutem non flamma, non ruina inferius adducet. Hæc una maiestas deprimi nescit: nec proferri ultra, nec referri potest. In medio consistit, procellis vndiq; circumfremmentibus. Obruta fluctibus emergit. Quassata ventis, consistit. Abducta auijs, in semitam redit, quia Deus deducit illam. Quod in historia iuuenis, ad summa, per omne obstaculum, emergentis accipe, & mirare.

§. II.

Conradi II. Imp. seuera iustitia, & Lupoldi metus ac fuga.

Card. Ro.
bert Bel-
lar. lib. de
script.
Eecl.
An. 1186.

Gotfrid.
Viterb.
chron.
part. 17.
Eandem
histori-

Gotheфридus Viterbiensis, Conradi I II. & Friderici I. Imperatorum notarius, scripsit *Chronicum vniuersale*, quod appellauit *Pantheon*, quod omnium tum Ecclesiasticorum, tum temporalium Principum res gestas contineat, & principes Dij, in S. Scriptura, appellentur. Hoc opus partim prosa, partim ligata oratione scriptum ipsi Urbano III. Summo Pontifici dedicauit. Vnde non exigua ei authoritas accedit. Hic ergo Gotheфридus Viterbiensis aliq; scriptores tradunt de Conrado II. Rom. Imperatore, eum fuisse Principem admodum sapientem, iuris ciuilis peritum, & religioni Christianæ valde addictum, multisque, per Poloniam,

Ita.

Italiam, Galliam, Burgundiâinque victo-
rijs clarum, & iustitiæ tam tenacem, vt nul-
li pacis violatori, aut rebellionem molien-
ti veniam daret. Itaque, post multos, in
nominatis regnis, sceptrum aliamûe pote-
statem tyrannicè affectantes bello subactos
extirpatosque, magnus, inter omnes, me-
tus, vim, ambitionem, turbationemq; pu-
blicæ tranquillitatis diu cohibebat. Quan-
quam, quid dico, diu? nulla, in hoc mun-
do, etsi per aliquot annos perseveret, est diu-
turna tranquillitas. Comes ergo quidâ Lu-
poldus nomine, (Luifius ContarintusLant-
poldum Palatinum de Bauaria, Martinus
Crusius Diopoldum comitē Caluensem Sue-
uum nominat) rebus aliquamdiu pacatis,
capit consilia turbulenta agitare, quæ vbi
vidit emanasse, mortem certam ab Impe-
ratore metuens, fuga sibi censuit consulen-
dum. Inter homines Cæsari placere cupien-
tes, nusquam erat tutum habitare. Igitur
ad feras, in remotâ ab omni humano con-
sortio siluam Nigram seu Hercyniam, non
procul à castro suo Calua, se recepit. Ibi,
in tuguriolo, quod tumultuario opere ex-
citârat, aut, vt alij volunt, in molendinø
vacuo, cum vxore, solus latitauit, iram Nu-

am refert
Luifius
Contarintus, in
diuers.
exemplis
virtut. &
vitiõrum
pag. 166.
& Gioua-
ni Villani nel 4.
Martin.
Crusius
in Anna-
libus
Sueuicæ.
lib. 6.
part. 2.

minis pariter placans, & deuitans Imperatoris.

§. III.

Lupoldi comitis eiusq̄, Fily Henrici admirabilis Fortuna, & afflicti Casus incertiq̄, euentu lato certoq̄, à Numine terminati.

Deut. 32°
39.

Hic nunc attendite, quàm verè dixerit Deus: *Ego occidam, & ego viuere faciam; percutiam, & ego sanabo: & non est, qui de manu mea possit eruere.* Comes Lupoldus in aula penè fuit occisissimus; in silua tutissimus; sed diuina sapientia, in orbe terrarum, mirabiliter ludente, mox iterum percussus, iterum sanatus fuit; neque fuit tanta Imperatoris potentia, quæ posset eum de protegente cælesti manu extrahere. Texerat iam aliquanto tempore Lupoldum latebra sua satis. Sed quid semper tectum manet? Delectabatur Imperator venatione, quæ eum in intima non rarò nemora pertraxit. Aliquando igitur feras ardentius persecutus, dispersis aliò atque aliò focijs, viam & se amisit. Itaque, quàm licuit, exitum quæsiuit. Tandem, per densas arbores, sub initium noctis, ad eam ipsam casam delatus est, in qua Lupoldus præsidium suum credidit